

LAKOMA

2010. NOVEMBER 18.

CSÜTÖRTÖK

Az idei Mics Károly-díjas laudációja

Záhorszky Elemér 1931. március 3-án született Érsekújvárban. 1949-től - azaz a szervezet megalakulása óta - Csemadok-tag. Aktívan részt vett az érsekújvári Csemadok-épület - az ország első és sokáig egyetlen székházának - építésében. Első pillanattól kezdve bekapcsolódott az alapszervezet kulturális életébe. Először színjátszóként mutatkozott be zenés és prózai darabokban egyaránt, mint a *Duda Gyuri házassága*, *A bor*, *Lúdas Matyi*, *Liliomfi*. Igazi közönségsikert a *Mágnás Miska* címszerepe hozott számára. Az évek műlásával rendezni kezdett, főleg operetteket, zenés vígjátékokat, nótaesteket, esztrádműsorokat, melyekben saját maga is szerepet vállalt. Főként komikusként ismerte a közönség, de drámai tehetségét is bizonyította, a *Mielőtt a kakas megszólal*, *Félkegyelmű* és *Haramiák* c. darabokban. Megrendezte a *Marica grófnő*, *János vitéz* és *Csárdáskirálynő* c. nagyoperetteket. A zenaés darabok közül a *Charley nénje* és *Dankó Pista* c. műveknek egyenként több mint harmincszor tapsolhatott a nagyérdemű. Az általa rendezett revüműsorok közül az *Emlékszel még*, *Csak a szépre emlékezem*, *A régi mániám*, *Csak egy kis emlék*, *Hol van az a nyár*, *Hétre ma várom*

a Nemzetinél a legemlékezetesebb. Ő a Csemadok Érsekújvári Alapszervezet Zénés Színpadának alapítója és vezetője. Az utóbbi években nótaesteket visz színpadra, *Szól a nóta* címmel, fergeteges sikerrel. Rendezői munkája és szerepvállalásai mellett évtizedekig töltötte be az érsekújvári Csemadok-alapszervezet kultúrfelelősi tisztségét. A mai napig vezetőségi tag.

Záhorszky Elemér nevéhez fűződik a hagyományos érsekújvári szüreti ünnepesség fénypontját jelentő felvonulás megszervezése is. Se szeri, se száma a nevével fémjelzett magyar kulturális rendezvényeknek. Az általa színpadra vitt operettek, színdarabok, esztrádműsorok, nótaestek, zenés játékok, drámák, revü-összeállítások nemcsak Érsekújvárban és környékén arattak közönségsikert, hanem Pozsonyban, a szlovéniai Lendván, Túrócszentmártonban, Komáromban, Párkányban, Dunaszerdahelyen, Szencen, Léván, Brünnben, valamint a magyarországi Siófokon, Tótkomlóson, Nagykovácsiban, Martfűn és Békéscsabán is.

Záhorszky Elemér egész életét a haza magyar kultúra felvirágzatásának és a Csemadoknak szentelte.

Berényi Gita

Egy kis nosztalgia az előző fesztiválról

Ahogy a zsűri látta

Regős János, a Szkéné színház művészeti vezetője:

„Egy nagyon élő, nagyon sok jó közösséget bemutató fesztivál volt ez. Az sem mellékes, hogy az előadások többsége nagyon erős színházi élményt nyújtott számomra.”

Mics Károly-díj 2010

Mint ez már jellemző az Egressy Béni Országos Színjátszó Fesztiválra, ezéven is sorra kerül a Mics Károly-díj átadása, amelylyel az olyan embereket jutalmaznak meg, akik egy életen át olyasmit „műveltek”, ami a szlovákiai magyar színjátszás javára vált.

Ezéven Záhorszky Elemerre esett a választás, ugyanis 61 éve éppen ő indította be az Érsekújvári Zenés Színpadot, amely azóta is él és virul. Az ő rendezésében mutatták be azt a számos operettet és musicalt, amely rengeteg embert vonzott és vonz máig is. Az ő vezetésével vitték színré például a Charlie nénjét vagy a Dankó Pistát, amely annyira megtetszett a közönségnek, hogy 30-40-szer is megismételték az előadást.

Záhorszky úr neve azonban nem csak a színház sze-relmesei körében ismert, hanem az ínyencek körében is. A Zenés Színpad mellett kedves gyermeke az Érsekújvári Kolbászkészítő Verseny, amelynek ugyan nincs még annyira hosszú történelme, de már is nagy népszerűségnek örvend nem csak a szlovákiai, hanem a magyarországi kolbásztoltó csapatok körében is. A ver-

Fotó: Száz Ildikó

senyzőknek nem csak a kolbász kitűnő ízével kell megnyerniük a zsűri szívét, gyomrát, de a nyerskolbász esztétikájával is tarolniuk kell.

Végül már csak annyit árulkunk el az idei Mics Károly-díj nyerteséről, hogy nem a kolbász a kedvenc étele, hanem a hortobágyi palacsinta (melynek receptjét egy késsőbbi számunkban közöljük).

Összeállította Kekeňák Lucia

Forrás:

Új Szó, 2010.4.21. - Jubilál a Csemadok Zenés Színpada Vasárnap, 2004.1.23. - Kedvenc ételeim

Új Szó, 2001.6.2. - Elemér most is kitett magáért...

Érsekújvár honlapja
- VI. Érsekújvári Kolbászkészítő Verseny

Gál Tamás - Ki vagy te, hogy mindenki rólad beszél?

2010. szeptember 26.

Ezt kérdezte Alföldi Róbert Gál Tamástól Kisvárdán, ahol A nagyidai cigányok című produkciót díjazták. Ezúttal mindenkiten a magyar színházi kritikusok különdíjáért versengnek.

Para: Minek köszönhető a jelölés? Mesélnél az előzményekről?

Gál Tamás: Életem egyik legnagyobb díjára nomináltak. Júniusban a Kisvárdai fesztiválon nyert díjat A nagyidai cigányok című produkció. Teljesen véletlen volt, ugyanis nem ezt a produkciót ajánlottuk, hanem az Epoptea Színház Itt és most című improviszációs előadását. Végül is egyeztethetetlen lett, és az utolsó pillanatban ezzel vissza kellett lépnünk. A fesztivál szervezői viszont kértek minket, hogy ehelyett biztosítunk egy másik programot, így esett a választás A nagyidai cigányokra, ami valójában nem is Epoptea-előadás, hanem a Csavar Színházé. Persze a kettő szorosan összefonódik. Így történt az, hogy az Epoptea égisze alatt nyert júniusban Kisvárdán A nagyidai cigányok. A határon túli színházak közül kapta meg a Várda-díjat. Itt láthatta sok magyarországi kritikus, akik aztán jelölték a magyar kritikusok különdíjára. Ez egy kiemelt díj, Alföldi Róbert például a Nemzeti Színház megreformálásáért kapná, Gáspár Ildikó pedig az Örkény Szín-

házban végzett dramaturgiai munkájáért. Én pedig A nagyidai cigányok feldolgozásáért, és előadásáért. Tulajdonképpen az az érzésem, hogy nem csak ezért jelölték, hanem egy hosszabb folyamatért, amelynek része a Hogyan ettem kutyát című monodráma is. Úgy könyvelem el, hogy a jelölés, ami már önmagában hatalmas megtiszteltetés, a tizéves életutam, pályafutásom kitüntetése.

Para: Kisvárda volt tehát az első lépcsőfok...

G. T.: Ez 34 külhoni színház fesztiválja, a mostani pedig ezek mellett Magyarország összes színházának díjátadója. Tehát az egész magyar nyelvterületről válogat. Titkos szavazással döntöttek, és az a három, aki a legtöbb szavazatot kapta, jut el a gálára. Ott pedig majd kiderül, hogy ki kapja a díjat.

Para: Tengely Gábor, a gála rendezője fogalmazott úgy, hogy az Oscar díjátadót vették alapul a Színikritikusok díjainak átadó ünnepségéhez. Ezek szereint te a magyar színházi Oscar-gálára készülsz? Voltál már hasonlón?

G. T.: A sors fintora, hogy sajnos nem tudok ott lenni a díjátadón, mert a Szlovák Nemzeti Színházban játszom aznap este. A feleségem és a két gyermekem lesznek az elsők, akik megtudják, hogy vajon megkaptam-e ezt a díjat, vagy sem. A sors következő fintora pedig, hogy azt a darabot, amiben aznap játszom, a Stalo sa prvého septembra címűt nominálták a szlovák kritikusok díjára (Dosky). Ott nem engem színészként, hanem magát a produkciót, tehát mindenkit.

Para: Egy korábbi interjúban azt mondadtad, hogy a felvidéki magyarok színésze vagy, milyen érzés ezt a státuszt képviselni jelöltként?

G. T.: Ezt az előadást (A nagyidai cigányok) is először a felvidéki közönség tette népszerűvé, itt játszottuk a legkisebb falutól a legnagyobb városig mindenhol, ahová csak meghíválták. Ennek a híre elment Magyarországra is, és amikor már nagyon sokszor játszot-

tuk, akkor jutottunk el a kisvárdai fesztiválra.

Para: Maga a darab már több száz előadást élt meg itthon is, Magyarországon is. Még mindig játsszátok?

G. T.: Ez is olyan darab, amitől képtelenség elszakadni. Már szerettem volna összeszámolni, hogy hányszor játszottuk, de lehetetlen, kétszáz körül.

Para: Én személy szerint kétszer láttam, de úgy értem, hogy néhányszor szívesen újranézném. A másik oldalról, színészként mi adja a hajtóerőt, hogy még a kétszázanak alkalmal is ugyanolyan hévvel vesd bele magad?

G. T.: Egyetlenegy előadás sem ugyanolyan, főleg azok az elemek, amikor a néző is bekapcsolódik, és tulajdonképpen a nézővel játszom együtt. Ezek a részek minden mások, és ezért megunhatatlan. A helység kalapácsát is már eltemettettem, de egyszerűen nem tudom elengedni magamtól. Legközelebb Veszprémben fogom játszani, majd a Művészletek Palotájában is.

Para: A különdíjra Gáspár Ildikó dramaturggal, illetve Alföldi Róberttel együtt jeöltek. Állsz-e, álltál-e velük

valamilyen kapcsolatban?

G. T.: Alföldi Róberttel egyszer kávéztunk, és hosszan beszélgettünk. Ez Kisvárdán történt, ő nem ismert engem, csak odaült hozzám, és kérdezte, hogy ki vagy te, hogy mindenki rólad beszél itt. Amikor a „kutyát” játszottam. Én ismertem őt, hiszen médiaszemélyiség, több előadását is láttam például a Bárka Színházban, volt miről beszélgettünk. Gáspár Ildikót személyesen még nem ismerem.

Para: Mivel foglalkozol most? Mikor láthat téged legközelebb Dunaszerdahely, illetve a régió közössége?

G. T.: Dunaszerdahelyen sajnos ritkán lát a közönség, ha nem a Tündérkertről van szó. Nem akarok bántani senkit, de a VMK jelenlegi vezetője nem kívánatos személyek listájára vett fel, és barátaimnak ezt ki is nyilvánította. Ennek az okát nem tudom, de szívesen beszélnek vele róla. Abban a művelődési központban, ahol amatőrként kezdtem a Fókuszból, ott mondtam a legtöbb verset életemben. Dunaszerdahelyen is születtem, ott jártam gimnáziumba és a rokonságom, barátaim nagy része ott él. Senki sem lehet ugye próféta a saját ha-

zájában. Nagykanizsán évente ötször játszom, Miskolcon, Pécssett, Kaposváron, Budapesten a Művészletek Palotájában, Studió K-ban, Merlin Színházban, csak hát Dunaszerdahelyen nem, ez nagy szíváfjdalom.

Para: Még egy utolsó kérdes. Ha választhatnál, mivel érkeznél a gálára: egy megnő sportkocsival, vagy inkább a lovaddal?

G. T.: (nevet) Épp most kötöttünk haza a feleségemmel lovaglásból. Most már mindenki lovunk tökéletesen lovagolható, ezzel lezárult egy kétéves közös „munkánk”. Nem sokat értettünk a lovakhoz, két cikköt vettünk, most pedig két kezelhető, szelíd, megbízható lovunk van. Egyébként a kollegáim mindenkor megmosolyognak. Zsámbékon készítettünk egy előadást Czajlik József rendezésében, Bakanóták címmel, és a terv az volt, hogy én lóháton bejövök a tankok közé. Egyébként a lovak iránti kötődésemet a feleségemnek köszönhetem, ő szeretett volna annak idején lovat venni, én pedig időközben beleszerettem, és most már nem tudom elképzelni az életem nélküle. Szóval persze, ha tehethetném, természetesen lóval mennék!

Sz. T.

[5](http://www.parameter.sk/rovat/kultura/2010/09/26/gal-tamas-ki-vagy-te-hogy mindenki-rolad-beszelszerk.megj.:A magyar színházi kritikusok különdíját Alföldi Róbertnek ítélték a Nemzeti Színház arculatának megteremtéséért.</p></div><div data-bbox=)

Füleki Zsákszínház

A Zsákszínház legújabb realista drámája E. Albee: „Nem félünk a farkastól” című műve nyomán szerzői színházként került bemutatásra.

A mű két család viszonyát mutatja be: a fiatalabbak és idősebbek kapcsolatát, múltból eredő sorsukat, démonikus éjjeli találkozásukat s a minden napok problémáit. A történet furcsa módon a férfi és a nő nem szokványos drámájával végződik.

Az idén 31 éves Zsákszínház nemcsak Fülek, hanem Dél-Szlovákia legidősebb kultúrcsoportjai közé tartozik. Előadásaik sikere a céltudatos munkában rejlik. Nemcsak műkedvelőkkel, hanem hazai és külföldi hivatá-

A FÜLEKI ZSÁKSZÍNHÁZ
beremutatja
a társulat szerkesztésében a
TALÁLKÖZÉS
című realista kamara-drámat
Készült E. ALBEE "VIRGINIA WOLF" című műve nyomán
Szereposztás:

DRAMATURG: Bódi Andrea, SZÍNPADKÉP: PhDr. Mázik István
KOSZTÚM ÉS KELLEK: Ziliz Erzsébet, MISZAKI MUNKATÁRSAK: Bódi István, Varga Tamás,
Molnár Robert, Huszti Ágnes, Lignell Éva, Molnár Mária, SZÖVEGKÍSÉRŐ: Ziliz Erzsébet
RENDEZŐASSZISZTENS: Bc. Bódi Andrea
RENDEZTE: PhDr. Mázik István

Helyszín: _____
Dátum: _____ Kezdés: _____ Belépő: _____
Az előadás megtékeintését 12 éven aluliaknak nem ajánljuk!

Támogatók: VMK Fülek MK Trade Fülek Ministersvo kultúry SR

sos művészekkel is együtt dolgoznak. Alapítójuk Dr. Mázik István, aki mind a mai napig a társulat rendezője is.

A színház célja a nemzetiségi színjátszás revitalizációja, ápolása és továbbfejlesztése a Zsákszínház P.T. művészeti tevékenysége által.

Tökparádé

Fesztiválunk szinte elengedhetetlen velejárója a dísztökökkiallítás. Ám idén hiába várják a fesztiválozók a színpompás látnivalót a borospincében. Az okokra most nem szeretnénk kitérni, tiszteletben tartva a dísztökökkel szorosan összefonódott egyéni érzékenységet. Helyette álljon itt néhány részlet az előző kiállítások megnyitószövegeiből, felidézve ezzel azt a jellegzetes hangulatot, mely olyan kedvessé tette számunkra a fesztivál különleges kísérőrendezvényét.

Bodrogközi Színjátszók - Királyhelmec

Sokáig a nyugalom és a béke kicsiny szige te volt Rátót. Míg nem egy szép napon beütött a „ménkű”, vagyis a demokrácia, s mindennek tetejébe megszületett a Megváltó, aki megtörte a béláság (vagy a bénáság?) 1100 éves egyeduralmát. Felkavarodott a falu eddigi pos vánnyos állóvize. Itt már csak a felső hatalom segíthet, megtámagatva némi égi segítség gel Szűz Mária képében.

Schwajda György, aki ironikus humorával úgy nevettet, hogy a néző közben saját balgaságán, kicsinyességén is nevet, itt is görbe tükröt mutat a közönségnek. S aki jól figyel, közben rájön, hogy „Hiszen Rátót az egész világ!”

Magunkról:

A Királyhelmecen működő Bodrogközi Színjátszók csapata vagyunk. E fesztivál bölcsőjéből (igaz, csak egyszer ringott ez a bölcső jobb sorsra érdemes városkánkban) érkeztünk. Szeretünk Szepsibe jönni, s eddigi munkáink alapján reméljük, hírnevünk (jó, vagy rossz? -ezt döntse el a Nagyérdemű) már megelőz bennünket. Háló istennek, szinte minden új darabhoz sikerül megfertőzni a színjátszás vírusával néhány ifjú tehetséget, így csapatunk létszáma is jócskán megugrott az utóbbi években. Talán nem véletlen, hogy már kétszer is elvihettük innen Szepsiből a legígéretesebb tehetségnek szánt díjat. Schwajda György is szerencsét hozott már itt nekünk, hiszen a Csoda című darab fődíjas lett néhány évvel ezelőtt. A rátóti legényanya hallatán nyilván sokan felkapták fejüköt, s látták maguk előtt a Bélák balga csapatát. Azt talán

viszont kevesebben tudják, hogy Schwajda György kisregényéből színművet is írt. Mi most a kettő ötvözeteből készült, s általunk dramatizált változatával szeretnénk bemutatni „a rátóti csupasz valóságot, Béláim az Úrban“. Vagy urambocsá netán mindannyiunkét?

Schwajda György kisregénye és színműve alapján **A rátóti legényanya** komédia két felvonásban

Szereplők:

Bélák

Apa Béla:	Papp Ferdinánd
Plébános Béla:	Lackó Péter
Tanító Béla:	Terebesi Gyula
Kovács Béla:	Szpisák Gyula
Fiatal Béla:	Gerenyi Ervin
Doktor Béla:	Suszter Attila
Kocsmáros Béla:	Dócs Péter

Rátóti asszonyok

Mariska:	Eperjessy Mária
Tanítóné:	Rigó Katalin
Kocsmárosné:	Répási Judit
Doktorné:	Balogh Mónika
Fiatal lány:	Illés Csenge
Józsi:	Tancsák Péter
Ágika:	Körmöndi Andrea
Gyerekhang:	Illés Adrián
A Hatalom hangja:	Vaszily Róbert
Rendező:	Illésné Popália Irén
Súgó:	Terebesi Irén

CsütörTÖKI LAKOMA

A XII. Egressy Béni Országos Színjátszó Fesztivál lapja

Elkövetők: Hudák Katalin, Szpisák Gyula, Kozsár Zsuzsa

Készült az Infocentrum irodájában, Szepsiben

2010. november 19. (péntek)

Szepsi - kultúrház

- 09.00 - 12.00 Színjátszók istállítása
- 10.30 Divadlo Bez Gruša - Nádylkuriča
Eva Šošová: Pri zázračnej studničke
Rendezte: Eva Šošová
- 14.00 Vásárti Komediantok - Vásárti
E. Labiche: Myen a világ
Rendezik: Papp Károly
- 15.15 Divadlo Bez Gruša - Nádylkuriča
Eva Šošová: Pri zázračnej studničke
Rendezte: Eva Šošová
- 16.15 Tűzikék - Debrecén
Betlehemes pásztorek és a három nővér
Rendezik: Tűzikék, Mgr. Papp Adriana
- 17.00 Görgői Hagyonányozók - Tornaföldön
A görgői színhelyen
Rendezik: Szűcs Mária, Lengyel István
- 18.30 Vezekényi Görbetükör Színjátszó Klub -
Vezekény
Ami a Mami, avagy Ónam Mimi
Rendezik: Hobot Csaba
- 19.30 Női Színjátszócsapat - Nőma
Zdenek Sverák - Ladislav Smoljak: Benyagrás
Rendezik: Juhász Mária
- 20.30 A bemutatott versenyelbáttasok értékelése
a kultúrház nagyteremben

CSEMAROK ORSZÁGOS TANÁCSA - POZSONY

LOGO SPONZOROK:

A FESZTIVÁL TÁRSSENTEZŐI ÉS TÁMOGatóI: NOVA VOLSTI ÉS ECHEGYESI KULTURÁLIS KÖZPONT, BÁZI NEGYEI PEGAGÓGIAI ÉS KÖZÖSVÉLOSHÉSI INTÉZET - MISAKLIC, KAZINCBARCNAI VÁROS ÖKOKRÁNYZATÁ, SZEPSI VÁROS ÖKOKRÁNYZATÁ, BEZITA KÖZSEG ÖKOKRÁNYZATA

CSEMAROK SZEPISZ ÉS BEZITAI ALAPSZERKEZETTEL, SZEPSI VÁROS KÖZÖSVÉLOSHÉSI KÖZPONT, CSEMAROK KÖZÖSVÉLOSHÉSI INTÉZETE - BUDAPESTBÁRBALY

TÁMOGÁTORI: Szlovák Kultúrészág Kulturális Minisztériumának Kultuszügyi Főosztálya, Nemzeti Kultúráról Rögzítési Alap - Budapest, Szepsi Város Ökokranyzata, Talya Körzet Ökokranyzata, Hídeacnéti Körzet Ökokranyzata, Ing. Béla János magánvállalkozó - Jász, Bezdai Körzet Ökokranyzata, Pohorje-podrske društvo NOVA BOVIA, STONEL - Lukas Zoltán - Szepsi Lukasz János magánvállalkozó - Szepsi, TOLFI rendezvények hangszeres - Makran LILHUH AUREN Környe és Lajtán Kör - Dunaszerdahely, AB ART - Környe - Pozsony, AUTO CLUB osztály - Székesfehérvár - Szepsi, Szervíno - olcsónia firma BUD - Kecse Sára, STS Mesétek, Barcza 222, Pales Mária, KVITY PROTÉA, Moldava and Bohemia, KIK & FUK - Csep, ECOMI, Szepi, Ing. Simon Béla magánvállalkozó - Tornaföldön